

Instanța de fond: Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)

Judecătorul: C. Albu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

ÎNCHEIERE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu, Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cooperativa de Producție „Zîmagrocol”, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cooperativa de Producție „Zîmagrocol” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ialoveni, privind anularea actului administrativ,

C O N S T A T Ă :

Cooperativa de Producție „Zîmagrocol” (în continuare CP „Zîmagrocol”) la 31 octombrie 2017 a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ialoveni (în continuare IFS pe raionul Ialoveni) cu privire la anularea (stingerea) prin prescripție a restanței de 251 466,56 lei la bugetul public național și stoparea acțiunilor de asigurare și executare silită a obligației fiscale, calculate ca penalități cu mai mult de 6 ani și 8 luni în urmă, anularea dispozițiilor de suspendare a conturilor bancare și încetarea acțiunilor de executare silită. (f.d. 2-4)

În motivarea cererii reclamantul a indicat, că potrivit sistemului Informațional al Serviciului Fiscal de Stat SIA contul curent al contribuabilului CP „Zîmagrocol”, la 28 octombrie 2016, indică restanțe față de Bugetul public național în sumă de 251 466,56 lei - majorări de întârziere (penalități). Aceste penalități au fost calculate în perioada anilor 2007- 2009 pentru neachitarea în termen a impozitelor și taxelor, fapt ce a fost cauzat de calamități naturale (secetă excesivă) înregistrată de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale pe întreg teritoriul r. Ialoveni.

CP „Zimagrocol” s-a adresat, de mai multe ori, către IFS pe raionul Ialoveni, solicitând stingerea obligațiilor fiscale cu termenul de prescripție expirat, însă, la unele scrisori a primit răspunsuri neclare, ori nu a primit răspuns.

Prin răspunsul la cererea prealabilă nr. 29 din 22 august 2016, IFS pe raionul Ialoveni a refuzat stingerea prin aplicarea prescripției a obligației fiscale, răspunsul fiind justificat prin Regulamentul cu privire la stingerea prin prescripție a obligațiilor fiscale și/sau a sumelor plătite în plus din 08 mai 2006 nr. 17.06/144-2198. Cu regulamentul la care IFS pe raionul Ialoveni a făcut referire și în baza căruia a refuzat în stingerea obligațiilor fiscale nu a făcut cunoștință, ori acesta nu este publicat în Monitorul Oficial din anul respectiv.

CP „Zimagrocol” mai indică, că nu este de acord cu aceia că Legea privind sistemul public de Asigurări Sociale nr. 489 din 08 iulie 1999 pune în sarcina IFS doar aplicarea măsurilor de executare silită asupra datoriilor contribuabililor. Odată cu preluarea acestor datorii de către IFS de la Casa Națională de Asigurări Sociale ele devin conform Codului Fiscal obligații fiscale și deci pot fi supuse tuturor metodelor de stingere (inclusiv și prin prescripție) a obligațiilor fiscale.

Mai mult, la 25 august 2016, IFS pe raionul Ialoveni prin dispozițiile nr. 672016082505 și nr. 672016082506 a suspendat operațiile la conturile bancare ale CP „Zimagrocol”. Aceste acțiuni, la 13 septembrie 2016 au fost contestate la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat pe lângă Ministerul Finanțelor, iar prin răspunsul nr. 26-15/1-12-1550/8297 din 10 octombrie 2016, sunt reflectate doar constatările asupra acestui caz, însă nimic concret asupra deblocării conturilor bancare al contribuabilului.

În opinia CP „Zimagrocol” prin aceste acțiuni și inacțiuni al IFS pe raionul Ialoveni a fost lipsită de dreptul legitim de a i se anula penalitățile în sumă de 251 466,56 lei, determinarea cărora a avut loc cu mai bine de 6 ani și 8 luni în urmă.

Mai mult ca atât, contrar legislației în vigoare, CP „Zimagrocol” a fost supusă acțiunilor de asigurare și executare silită, fapt ce i-a cauzat pierderi economice mari.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 23 mai 2017 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. (f.d. 45, 47-50)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 10 octombrie 2017 a respins apelul declarat de către CP „Zimagrocol”, a menținut hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 23 mai 2017 (f.d. 78, 79-87).

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de apel a reținut, că obligația fiscală a CP „Zimagrocol” față de bugetul asigurărilor sociale de stat a fost determinat de Casa Națională de Asigurări Sociale, iar pentru stingerea datoriilor IFS pe raionul Ialoveni începând cu 30 iunie 2014 a întreprins mai multă acțiuni de executare silită a obligațiilor fiscale. Prin urmare, acțiunile IFS pe raionul Ialoveni privind executarea silită a obligațiilor fiscale a avut loc pe parcursul a 6 ani după determinarea acestora.

Totodată instanța de apel a reținut, că termenul de prescripție se întrerupe dacă debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria, la caz, CP „Zîmagrocol” a achitat plățile de bază, fără a achita penalitățile calculate în perioada anilor 2007-2009.

Astfel, a considerat ca fiind neîntemeiate pretențiile înaintate de către CP „Zîmagrocol”, mai mult ca atât în sarcina IFS pe raionul Ialoveni a fost pusă doar aplicarea măsurilor de executare silită a obligațiilor fiscale, nu și stingerea acestora.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 15 decembrie 2017 CP „Zîmagrocol” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea apelului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii. (f.d. 90-96)

În motivarea recursului, recurenta a indicat, că instanțele de judecată au aplicat o lege care nu urma să fie aplicată și în consecință au interpretat în mod eronat legea, ori au reținut că nu a fost încălcat termenul de prescripție pentru stingerea obligațiilor fiscale apărute în perioada anilor 2007-2009, deși acțiunile IFS pe raionul Ialoveni privind executarea silită a obligațiilor fiscale au început la 25 august 2016, adică după expirarea a 6 ani după determinarea acestora.

De asemenea, la caz, nu au survenit temeiuri de suspendare a curgerii termenului de prescripție prevăzut în Codul Fiscal, iar regulamentul cu privire la stingerea prin prescripție a obligațiilor fiscale /vamale și/sau a sumelor plătite în plus este o norma juridică neaplicabilă speței, acesta nefiind un izvor de drept.

Totodată recurenta indică, că instanțele ierarhic inferioare au îngrădit dreptul absolut al recurenteii la un proces echitabil garantat de art. 6, paragraful 1 din Convenția Europeană.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum denotă din actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 10 octombrie 2017, a fost expediată participanților la proces la 06 noiembrie 2017, sub nr. 15726. (f.d. 88), confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul declarat de către CP „Zîmagrocol” la 28 noiembrie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către CP „Zîmagrocol” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a

justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat CP „Zîmagrocol” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de CP „Zîmagrocol” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Cooperativa de Producție „Zîmagrocol”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean